

ఉదయం

యర్రమిల్ల జె. శేషరం

2088 దినెంబరు 31వ తేది

అది 'ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఇంటర్ నేషనల్ సైంటిఫిక్ రిసెర్చ్ అండ్ టెవలప్ మెంట్ (IISRAD)' కార్యాలయం, మున్రైఆర్ అంతస్తులోని కాన్ఫరెన్స్ హాలు.

అన్ని ప్రముఖదేశాల ప్రధాన కార్యదర్శులు ఆ సమయంలో అక్కడ వహవేశమై ఉన్నారు. వాళ్ళ ఎదురుగావున్న

మానిటర్ స్క్రీన్ మీద, ఇంటర్ స్టావిటరీ రిసెర్చ్ కేకెట్ ఎ-1 (IPRR A-1) కొమ్మిడ్ గ్రహమైన ప్లానెట్ మీదకి దిగటం త్రి-డిలో కనబడుతోంది.

అందరూ ఊపిరి దిగబట్టి చూస్తున్నారు.

ప్లానెట్ ఉపరితలం మీద IPRR A-1 వెమ్మడిగా దిగింది.

మరుక్షణం ఆ గది చప్పుళ్లతోట,

'కంగ్రాటులేషన్స్' అన్న అరువుల కోటి మారుమోగింది.

మనిషి మరో విజయ వశాకం పొకాడు.

అదే వసుయంలో ఎవరో విచ్చివాడు అదేసవిగా వన్యదం ప్రారంభించాడు.

కథారంభం

అది జరిగిన కొద్దిపేసటికి సాషా, తన 'గార్లా త్రి-టాజండ్' మీద వినువీడుల్లో రివ్యూన సాగిపోతున్నాడు.

వస్తుతం వున్న ప్లేన్షిన్స్ అన్ని త్లోకి గార్లా త్రి-టాజండ్ ఒక్కటే టు వీటర్, అతి చిన్నదీను. వస్తుతానికి తన కొక్కడికి ఇది సరిపోతుంది. మాయావి వినాహం చేసుకున్న తరువాత అరుగురికి సరిపోయే 'ట్రెయిల్ రణిల్' కొనాలని ఆలోచిస్తున్నాడు ముందు ముందు వ్రతుక్యామమతిలో పుట్టకోయే నిర్దకు కూడా అదై తే వీలుగా ఉంటుంది. అప్పుడు మాయావి దండ్రుడి మీద దింపేసి తను కుక్రడిమీద కొచ్చే యొచ్చు.

సాషా వెళ్ళేదారికి అటూ ఇటూ వరు పగా వెటిల్లెట్లు కాంతివర్ణం కురిపిస్తు న్నాయి. దారంతా వెలుగులు చిమ్ము తోంది. ట్రావీకోరుర్పవి పాటిమ్మా, జాగ్రత్తగా తన గార్లాని వడుపుతున్నాడు దారి కతినమైన పరీక్షం అనంతరంగావి వాన వీడుల్లో వాహనాలు వడవడానికి లై సెన్సు ఇవ్వరు. అతని ప్లేన్షిన్స్

వి సరిస్థితులలోమా అతను బాగుచేసు కోగలిగి ఉండాలి. అలాంటివారికే ఈ లై సెన్సు ఇవ్వబడుతుంది. సాషా దార్మి నార్ డ్యారిలో ఒకసారి ద్వితీయ అనూమతి గెలుచుకున్నాడు కూడాను.

2090 నాటికే భూమిమీద వాతావరణం వూర్తి గా కలుషితమయిపోయింది. ప్యాక్టరీల నుండి వచ్చే వేడికి, పొగలకి విధవిధాలయిన రసాయనిక చర్యలవలన వచ్చే మార్పులకు వాతావరణంలో కొర్పవ్డై అత్సైడ్ నిష్పత్తులు అతిక మవడంతో ఉష్ణోగ్రత పెరిగి వీటికొరత ఏర్పడింది. అనంతవిశ్వంలో భూమి సజీవసాత్ర ముగిసే దశ వచ్చిందని శాస్త్రజ్ఞులు తయవడిపోయాకు.

సాషా చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు. మనిషి మేరప్పుమ తగవంతుడనేవాడు తక్కువగా అంచనా వేసాడు. మళ్ళీ మనిషే గలివాడు.

అక్సోజనట్స్, కాంపాక్ట్ పెర్ కమకోక్కిబడ్డాయి:

అక్సోజనట్స్ అవతరించడంతో యితర గ్రహాలలో - మరీ కొర్పవ్డై అత్సైడ్ పొగలతోటి, మంచుగుట్టలతోటి ఉండే గ్రహాలలో సహా, వాతావరణ నిష్పత్తులని సూర్యుడి నుంచి ఆయా గ్రహాల దూరాలకు అనుగుణంగా మార్పడం జరిగింది.

విజావికి దండ్రుడనే ఉపగ్రహము, కుక్రగ్రహము వివాసయోగ్యంగా

రూపుదిద్దుకున్నాయి అయితే భూమి మీదలా చొక్కా విప్పుకుని తిరగడానికి లేదు. ఎప్పుడూ ఒక ప్రత్యేకమైన మాటు వేసుకొనే ఉండాలి.

ఆక్సిజన్ మాస్కోత్ సహా,

ఆక్సిజన్ నిలెండర్ల వి మోసే భార కూడా తప్పింది. ఓ ప్రముఖ తెమికర్ కంపెనీ ఆక్సిజనల్స్ మూత్రయగా చేసి 'ఆక్సిజిక్స్' అనే పేరుతో విడుదల చేసింది. ఆ ఆక్సిజిక్స్ ఒక దణు తోపిలో వేసుకుని పోతే ఒక వారండాకా ఆ ఆక్సిజిక్స్ అమ్మి పూర్తిగా కరిగి పోయేదాకా బెంగలేదు.

సాషా మాటులోపలి చొక్కాజేబులో తడుముకున్నాడు. గుండె దిగ్గుమంది. పాదారణంగా రెండు దణుల్ల ఆక్సిజిక్స్ మరచిపోకుండా తెచ్చుకుంటాడు. కావి ఇప్పుడు ఒకే ఒక ఆక్సిజిక్ ఉంది జేబులో. అయినా వరవారేదు. రెండు మూడు గంటల్లో తిరిగి భూమిమీదకు వెళ్ళిపోతాడు తను.

కుడిచేత్తో ప్లేవ్షివ్ వేగమ్మి పెంపే లీవర్ని బలంగా లాగాడు. గార్లా త్రి-ఫోజండు గుర్రుమంటూ వేగంగా ముందుకు దూకింది.

రెండు ప్రక్కలా వెలుగులు చల్లు తున్న పెటిలైట్స్, వేగంగా వెనక్కు తదిలిపోతున్నాయి.

తనలో తనే నవ్వుకుంటూ సాషా త్యాటరీ క్యాబిన్ వైపు అస్యాయంగా

చూసాడు.

అసలు ఆక్సిజనల్స్ కన్న ముఖ్యంగా చెప్పుకోవలసింది 'కాంపేక్ట్ పవర్ పెర్' ఎంత చిన్నదంటే, దాని మొత్తం పరిమాణం ఒక సాధారణమైన మవిషి అరచెయ్యంత. అయితే దాని కత్తి 1969-2001ల మధ్య లాంచ్ చెయ్యబడ్డ రేకట్ల మొత్తానికి నమానం. అందువల్లనే చిన్నచిన్న గార్లా త్రిఫోజండ్ లాటి టు పీటర్లు కూడ ఆతి సునాయాసంగా శుక్ర గ్రహానికి పొద్దున వెళ్ళి సాయంకాలం లాగలుగుతున్నాయి.

మానవుడి మేదను తలుచుకొన్నకొద్దీ సాషాకు ఎంతో గర్వంగా అనిపించింది.

సాషా ఆలోచిస్తున్నవాడల్లా, ఎదురుగా రెడ్ పెటిలైట్ కనబడేసరికి ఉరిక్కి వడ్డాడు!

రెడ్ పెటిలైట్స్ అనేవి, దారిలో ఏమైనా అవాంఛితాలు ఉన్నా రేక ప్లేవ్ షివ్ వెళ్ళేదారి తప్పదారయినా ఎదురు వడే పెటిలైట్స్.

ఆతడు గార్లా త్రిఫోజండ్ ని వెచ్చుది చెయ్యడానికి ప్రేక లీవర్ ని బలంగా లాగాడు. గార్లా వెళ్ళే వేగం కొంత తగ్గింది. అయినా ఆతనికి తెలిసి పోయింది, తను తిన్నగా వెళ్ళి రెడ్ పెటిలైట్ కి గుడ్డుకోవడం తత్యం. అంతే. ఇంకేముంది-?

గార్లావి నర్రువ ఎడమ చేతివైపు తిప్పాడు.

కొంతదూరం అదే వేగంతో వెళ్ళిన గార్లా త్రి-టౌజండ్ దేవికో గుడ్డుకుప్పట్టు బక్కున అగిపోయింది. లోవల బయట అంతా అందకారం. కాలు దేవికో గుడ్డు కుని విరిగిపోయినంత వార పెట్టింది. చేత్తో తడిమి చూసాడు.

పేప్ నూట్ అడ్డుకుంది అదీ ఒకండ్రుకు మంచిదే. ఎముక విరిగినా కాలువి ఒకే విధంగా వట్టి ఉంచుతుంది.

కాలువి వెనక్కు లా గదావికి కరీరాన్ని వెనక్కు జరిపి ప్రయత్నం చేసాడు. కత్తుమని నొప్పి గుండెల్లోకి తన్నింది. ఆ ప్రయత్నం విరమించుకుని దీపం వెయ్యడానికి స్విచ్ లు నొక్కసాగాడు.

ఒక్క దీపమూ వెలగలేదు.

అతను దాని గురించి కంగారు పడకుండా నవ్వసాచిలా పనిచేసేస్తున్నాడు. అతనికి జిజ్ఞాసగా ఏ స్విచ్, ఏ బటన్ ఎక్కడుందో తెలుసు. భయంలేదు

అతను ప్రకాంతంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ఆలోచించసాగాడు.

తను కూర్చున్న గార్లా త్రి-టౌజండ్ తనచుట్టూ తాను ప్రదక్షిణాలు చెయ్యకుండా స్థిమితంగా ఒకేచోట ఉండంటే తాను ఏదో ప్లానెట్ మీద ఉన్నారన్నమాట. విశ్వయంగా ఆ గ్రహం కుక్రుడు కాదు. భూమి ఉపగ్రహమైన చంద్రుడూ కాదు. ఎందుకంటే ఆ రెండుచోట్లా ప్రజానాపావి గలగలతాడుతూ, దిగుతైన పేప్ నూట్లతో, దీపం వెలుగులో

తిరుగుతూంటుంది. కనుక ఇది వేరే గ్రహం, ఇంకా సాగుబడికిరాని గ్రహం.

అయినా అతనికి చింతలేదు. గార్లా త్రి-టౌజండ్ లోని ప్రతి తాగం స్కూవల్లతో సహా తనకి తెలుసు. దీకల్లో నయినా తడుముకోకుండా తను దీన్ని మరచుతు చే వెయ్యగలడు

అతడు చకచక ఒక వద్దతి ప్రకారం పని చేసుకుపోతున్నాడు. కాలు విపతీతంగా వారపెడుతోంది. అయినా అతడు వట్టించుకోకుండా తన పని చేసుకుపోతున్నాడు.

ఇంతలో ఏదో గుర్తుకొచ్చినవారిలా బక్కున అగాడు-

ఒక్క ఒక్కసారి జలజరించింది. జేబులో ఒకే ఒక్క అక్సోజిక్ ఉంది.

అది కరిగిపోయిన కొద్దిపేపటిలో ఊపిరి అందక గిలగిల కొట్టుకుని....

అతడు తల విడిచింది ప్రస్తుతానికి వచ్చి ముందుకన్నా వేగంగా చేతులతో తడుముకుంటూ పనిచేయడం ప్రారంభించాడు.

రెండు గంటల తీవ్రమయిన పరిశ్రమ తరవాత పేప్ నూట్ గార్లా త్రి-టౌజండ్ గాలిలోకి లేచింది.

సాషా చేతులు ఒణుకుతున్నాయి. ఇంకో పదివిముషాలలో కనుక తను భూమిని చేరుకోకపోతే ఇవే తనకు చివరి విముషాలు- అని తెలిసిపోయింది.

జేబు తడుముకు చూసుకున్నాడు.

అక్కడ వూర్తిగా కరిగిపోయింది.
మహా అయితే ఇంకో అయిదువిముసాల
పాటు అతనికి సరిపోతుంది

అతను ఒకసారి ఊపిరి పీల్చుకుని
ఎంతసేపు వీలయితే అంతసేపు విడిచి
పెట్టుకుందా ఊపిరి దిగబట్టి విశ్వసింపడం
ప్రారంభించాడు. ఇలాగయితే కొంత
సమయం ఆదా చేయవచ్చునని అతని
ఉద్దేశ్యం

గర్గా వేగంగా విమవిదుల్లో పయని
స్తోంది.

చుట్టూ దట్టమయిన వీకటి, నక్షత్రాలు
ఎక్కడో మినుకుమినుకు మంటున్నాయి.
అతను ఉద్యానవిశ్వాసాలు వద్దతి
వ్రకారం చేస్తూనే ఉన్నాడు. క్షణాలు
దొర్లిపోతున్నాయి

నక్షత్రాలు నీరియర్ వెల్లో బయల్పా
అరి అరి వెలుగుతున్నాయి భార మరిచి
పోవడానికి సన్నగా మనసులో పాడు
కోవడం ప్రారంభించాడు.

'చుక్కల్లో చుక్క, చుక్కచిచుక్క,
జిలిదిలి తారక్క, వయ్యారి మొలక,
జాదిలేదే అక్క, ఆవక్క ఈవక్క'
వప్పువ మనసులో పాట ఆగి
పోయింది.

అవును. ఏదీ చందమామ?
Where is the Moon?
అతనికి స్పృహపోయినంత వన
యింది. మానిటర్ స్క్రీన్ ఆన్ చేసి
చూసాడు. అంతటా నక్షత్రాలు చిక్కు

చిక్కుమంటున్నాయి.
తను దారికప్పి ఎక్కడకో పోతు
న్నాడా? ఇంకో గ్రహాన్ని కనుక్కుంటే
నోటేర్ బహుమతిస్తాడు. తన-ఓ గాడ్,
బహుమతివచ్చుకోవడానికి తనకి పెళ్లాం
పిల్లంన్నా లేరే!!

గర్గాని తనచుట్టూ తనని గిరికియ
కొట్టించాడు అదిగో అక్కడ ఊ
డై మందలా పురుస్తూ... భూమివి
కనుక్కోగలిగితే, అక్కడే చంద్రుడంటి
పెట్టుకుమంటాడు.

గర్గా శ్రీ-థౌజండ్ని ఆ దిశగా
వరుగులు తీయించాడు

విరిగిన కాయ వివరీతంగా నొప్పి
పెడుతోంది ఊపిరి తీసుకోవడం మరి
కష్టంగా ఉంది

క్షణాలు దొర్లిపోతున్నాయి
వేగంగా!

ఉపసంహారం

ఎంతసేపు గడిచిందో తెలియదు.

సాషాకి తలమీద ఉన్న ఆక్సిజన్
మాస్కు చింపెయ్యాలనే కోరిక బలంగా
ఉంది గారి అందక ఊపిరితిత్తులు బద్ద
లయేలా ఉన్నాయి. అతనెంతో విగ్ర
హంగా ఉండాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

దర్ మనే వప్పుడుతో ఆగింది
ప్రేవేషివ్-గర్గా శ్రీ-థౌజండ్

చివరి క్షణాలు రెక్క పెట్టుకుంటున్న
సాషా నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి స్క్రీన్
వంక చూసాడు

వెంటనే ఏడుగులు వడ్డట్టుగా గట్టిగా
అరిచి తన తలమీద ఉన్న ఆక్సిజన్
మాస్కు చింపి సారేసాడు. అదే చేత్తో
తన శరీరాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉన్న
స్పేస్ మాట్ ని తివినేసాడు.

ఇదే అతను కొద్ది వెళ్లు ముందుగా
చేసి ఉంటే, అతని శరీరం 'ముక్కలు'
స్పేస్ షిప్ తో సహా స్వర్గానికి చేరుకునేవి.

విరిగిన కాలు చివరితమైన భార
పెడుతోంది. అయినా అతడు రెక్క
చెయ్యలేడు.

అతనికి తెలుసు

గార్లా త్రి-కౌబండు తలుపు ఒక్క
తమ్మతో తెరుచుకుంది

సాషా తన ఆరడుగుల మూడంగు
కాల శరీరంతో గార్లాలోంచి క్రిందకు
గెంకాడు

బాట్లులేవి కాళ్ళకి వల్లటి ఇసుక
పోయిగా తగిలింది. ఇంకా ఇంకా తన
శరీరాన్ని ఆ ఇసుకలోకి నొక్కుకున్నాడు
గుప్పెడు ఇసుక తీసుకుని నెత్తిమీద
పోసుకున్నాడు.

ఒక్కసారి మననంకా తేలికయి

విద్రవీవాలన్నట్టు కళ్ళు మూసుకుపోతు
న్నాయి.

ఎదురుగుండా నముద్రని తెల్లటి
పావురాల రెక్కల్లాంటి శురగల కెరటా
లతో ఎప్పుడూ ఎగిరిపోతుండే నీలాల
సాగరం.

అమానావ్య ముగిసి అప్పుడే తెల్ల
వారబోతున్నట్లుంది. ఏదో గూట్లోంచి
చిన్న పిట్ట కిదకిదమని అరుస్తోంది.
తెలుపునలుపుల కలవేత ఆకాశం బ్యాక్
గ్రౌండ్ లో కొబ్బరాకు పెప్పిలు గీతల్లా
కడులుతున్నాయి.

నముద్రని ఆకాశం కలిసేచోటు
మంచి విద్దురలేచిన మార్కుడు ఎర్రవి
ముఖంతో వైకొస్తున్నాడు. రేగిన
జాట్టులా కిరణ్ణాలు ఆకాశమంతా వరుచు
కుంటున్నాయి.

తల కింద చేతులు పెట్టుకుని అతను
ఆకాశం వంక చూస్తూ వెళ్లకిలా పడు
కున్నాడు

మనిషి తెలివితేటల మీద అతడికి
ఇప్పుడు నమ్మకం పోయింది.

వూర్తిగా!

